

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА
МЕНЕДЖМЕНТУ ІМ. Г.Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

МАТЕРІАЛИ

VIII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

15 – 16 жовтня 2020 р.

**ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ
РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА
ПОЧАТКУ XXI СТОЛІТТЯ**

Одеса

УДК: 338.43:316.502(477)

Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Матеріали VIII Міжнародної науково-практичної конференції 15-16 жовтня 2020 р. Одеса: Одеська національна академія харчових технологій, 2020. – 280 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Були запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу та новітні управлінські технології в сучасних турбулентних умовах існування підприємств. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Редакційна колегія:

Агеева І.М. - к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. - д.е.н., доц., Купріна Н.М. - к.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. - д.е.н., проф., Павлов О.І. - д.е.н., проф., Рогатіна Л.П. - д.е.н., доц., Савенко І.І. - д.е.н., проф., Ніколюк О.В. – д.е.н., доц., Каламан О.Б. – к.е.н., доц., Мельник Ю.М. – д.е.н., доц.

знають ні політичних кордонів ні ідеологічних вподобань, що знову підтверджує важливість ідеї «загального блага», як вихідної в управлінні і вирішенні означених проблем на глобальному рівні.

Отже в умовах викликів, перед якими постало людство сьогодні, роль управлінця, його діяльності зростає, стає більш відповідальною і впливовою. Саме управлінець наділений повноваженнями прийняття рішень несе сьогодні безпрецедентну відповідальність. Оскільки маючи реальну владу, незалежно від рівня управлінської діяльності він визначає напрямок, характер, результати функціонування тієї системи, на яку впливає. Тому управлінська діяльність буде носити високопрофесійний, кваліфікований характер лише за умов наявності і усвідомлення відповідної системи цінностей в управлінця. Управлінець, на наш погляд, має керуватись насамперед ідеєю «загального блага» і пов'язаних з нею цінностей: освіти, медицини, безпеки.

Література

1. Андрущенко В.П. Сучасна соціальна філософія : курс лекцій / Андрущенко В.П., Михальченко М.І. – 2-е вид., випр. і доп. – К.: Генеза, 1996. – 368 с.
2. Державне управління в Україні: наукові, правові, кадрові та організаційні засади: Навч. посібник / За заг. ред. Н. Р. Нижник, В. М. Олуйка. – Львів: Вид-во Національного університету «Львівська політехніка», 2002. – 352 с.
3. Коронавірус загрожує кожній країні – ВООЗ [Електронний ресурс]. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.slovoidilo.ua/2020/03/05/novyna/svit/koronavirus-zahrozhuye-kozhnij-krayini-vooz> .

ОРГАНІЧНЕ ВИРОБНИЦТВО В УКРАЇНІ ТА СВІТІ. РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Ринкова А.А., аспірант

Одеська національна академія харчових технологій

Вступ. Питання розвитку органічного сектору економіки України є досить актуальним, що пов'язане насамперед з екологічною безпекою, оздоровленням нації, а отже підвищенням рівня життя українського народу та вступом до СОТ і євроінтеграцією.

Метою дослідження є аналіз сучасного стану органічного виробництва в Україні та світі, визначення переваг та недоліків цієї сфери економіки, пропозиції щодо покращення умов її розвитку.

Виклад основного матеріалу. Сучасний стан економіки України визначає певні орієнтири, пов'язані насамперед з продовольчою безпекою

держави, оздоровленням населення та покращенням екологічного стану країни. З огляду на це, органічне виробництво постає пріоритетним напрямком розвитку сільськогосподарського сектору економіки (рис. 1).

Рис. 1 - переваги органічного виробництва

Закон України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини» визначає виробництво органічної продукції як виробничу діяльність фізичних або юридичних осіб, де під час такого виробництва виключається застосування хімічних добрив, пестицидів, генетично модифікованих організмів (ГМО), консервантів, та на всіх етапах виробництва (вирощування, переробки) застосовуються методи, принципи та правила, визначені цим Законом для отримання натуральної (екологічно-чистої) продукції, а також збереження та відновлення природних ресурсів [1].

Недосконалість законодавства негативним чином позначається на функціонуванні вітчизняного органічного ринку, іміджі країни в рамках СОТ, як наслідок перешкоджає розвитку виробників націлених на експорт продукції.

Попри всі недоліки, в Україні працює близько 450 органічних сільськогосподарських виробників (рис. 2). В 2019 році наша країна зайняла 20 місце у світі та 11 в Європі по площі земель зайнятих під органічне виробництво[2].

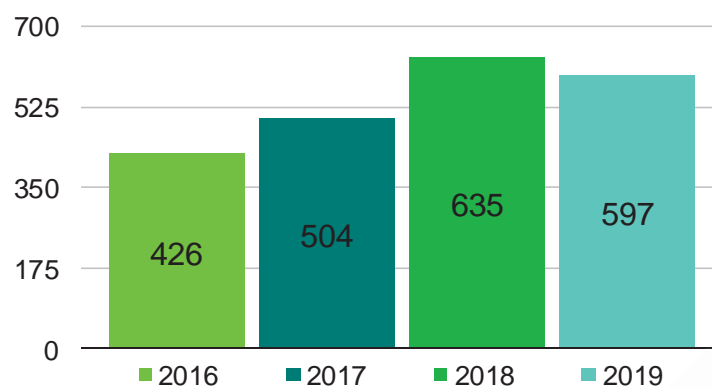

Рис. 2 - кількість виробників - операторів в Україні

Продукція експортується в понад 45 країн світу, до яких відносяться: Нідерланди, Німеччина, Італія, Австрія, Польща, Швейцарія, Болгарія, Угорщина та ін. Основними лініями експорту органічних товарів виступають: зернові, бобові, олійні, ягоди, фрукти, дикороси [3].

Що стосується органічного виробництва у світі, лідером впродовж багатьох років залишається Швейцарія (органічна харчова продукція складає 6,6%), Німеччина (3,9%), Нідерланди (2,7). В Україні натомість цей відсоток складає менш ніж 1%.

Виділяють 3 напрями розвитку органічного виробництва у світі:

1. Великотоварне органічне виробництво з високими інвестиціями (агрохолдинги).
2. Середньотоварне органічне виробництво з великою часткою державної підтримки (частка державної підтримки становить понад 50%). Підтримка з боку держави відсутня.
3. Дрібнотоварне органічне виробництво з низьким рівнем інвестицій, проте з високим коефіцієнтом робочої сили, що покращує соціальний сектор [4].

Отже, першочерговим завданням для розвитку цього сектору пропонуємо удосконалити правове регулювання органічного виробництва, обігу та маркування, створити систему контролю за виробництвом органічної продукції, все це допоможе запобігти фальсифікації на вітчизняному ринку та за межами.

Аналізуючи всі тенденції, пропонуємо наступну розробку механізму стимулювання розвитку органічного виробництва на підприємствах аграрного сектору (рис. 3).

Рис. 3 - Інструменти стимулювання органічного виробництва

Висновок. Даний напрям господарської діяльності є достатньо ефективним в багатьох сферах, тому повинен стати пріоритетним для держави та аграрних підприємств. Органічне виробництво дає змогу активувати молодь до роботи на селі, привабити іноземних інвесторів, підвищити конкурентоспроможність на національному та міжнародному ринках та активізувати агробізнес в цілому.

Недосконалість законодавства у цій сфері негативним чином відображається на функціонуванні вітчизняного органічного ринку, іміджі країни на ринку “органіки” в рамках СОТ, як наслідок перешкоджає розвитку виробників націлених на експортерів.

Попри всі недоліки цього сектору, в Україні спостерігається динаміка зростання загальної площі земель під органіку. Імпортується біль ніж 80 видів органічних товарів у 35 країн світу.

Першочерговим завданням для розвитку цього сектору пропонуємо удосконалити правове регулювання органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції, створити систему контролю за виробництвом на ринку та відновлення підтримки з боку держави у вигляді пільгового кредитування, дотацій, оподаткування та інше.

Таким чином, удосконалення процесів в органічному секторі економіки необхідні для розвитку сільського господарства. Подальше впровадження результатів дослідження допоможе підвищити рівень життя населення, покращити екологічний стан та зберегти природні ресурси.

Література

1. Закон України «Про органічне виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини». URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/425-18>.

2. Органічне виробництво в Україні/ Міністерство агроєкономіки. URL: <http://minagro.gov.ua/node/23346>.

3. Внутрішній ринок органічної продукції України, експорт та імпорт
URL: <https://agropolit.com/infographics/view/95>

4. Томашевська О.А. Органічне виробництво в світі // Економіка природокористування та екологізація навколишнього середовища. 2013. С. 161-163.

ІННОВАЦІЇ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

**Седіков Д. В. , аспірант
Одеська національна академія харчових технологій**

Процес активізації інноваційної діяльності підприємств, незалежно від виду економічної діяльності, повинен мати тенденцію до зростання для прискорення використання в матеріальному виробництві отриманих знань та інтелектуальних розробок. Інформаційне забезпечення – це відомості, знання, що надаються споживачеві у процесі задоволення його інформаційних потреб; інформація, що відповідно відібрана, систематизована й оформлена. Інформаційне забезпечення – процес надання інформації окремим особам або групам осіб відповідно до їх інформаційних потреб [3, с. 248]. Інформаційним забезпеченням вважають також інформацію, що міститься у базах даних інформаційних систем і необхідна для управління економічними процесами.

Інформаційне забезпечення розглядають як одну зі складових автоматизованих інформаційних систем нарівні з технічним, програмним, лінгвістичним та іншими видами забезпечення. У цьому сенсі інформаційне забезпечення – це інформація, що вноситься до системи, іноді джерело її постачання або процедури, що пов'язані з передмашиною обробкою і введенням інформації, а частіше – інформаційні запити, що здійснюються до системи [3, с. 248]

На сучасному етапі інформація та знання відіграють особливу роль в економічній сфері діяльності людини. Інформація є основою для здійснення наукової, дослідницької, навчально-освітнянської, тобто тих напрямів, що пов'язані з інноваціями. Знання генеруються людиною з метою їх суспільно корисного застосування, що в аспекті економічних процесів реалізується через активну інноваційну діяльність, яка не тільки забезпечує прогресивність розвитку суспільства, і перш за все його економічної складової, а й сприяє підвищенню рівня конкурентоспроможності вітчизняної економіки [1]. Через активізацію інноваційного процесу, який потребує значних обсягів інформації і знань у продукції підприємств, зростає частка інформаційної складової, що вимагає високого рівня інформаційного забезпечення.

Для підвищення рівня інформаційного забезпечення інноваційної діяльності необхідно:

- чітко визначити характер інформаційних потоків, необхідних для формування інноваційного потенціалу підприємства;
- з'ясувати джерела надходження зовнішньої інформації;

52	СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ БОРОШНОМЕЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ Відоменко І.О., к.е.н., доц., Гордієнко Л.Л., к.т.н., доц., ОНАХТ, м. Одеса	149
53	ДОСЛІДЖЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА Відоменко І.О., к.е.н., доц., Мазур К.С., магістр, ОНАХТ, м. Одеса	152
54	ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ВИНОРОБНОЇ ГАЛУЗІ Відоменко І.О., к.е.н., доц., Проданова Г.О., магістр, ОНАХТ, м. Одеса	154
55	ВПРОВАДЖЕННЯ ЗАХОДІВ ПО РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ ЗРОСТАННЯ В ГОТЕЛЬНИХ МЕРЕЖАХ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД Дьяченко Ю.В., к.е.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса	157
56	ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЛОГІСТИЧНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ Дроздова В.А., к.е.н., доцент, Репінська-Чуркіна К.О., магістр, ОНАХТ, м. Одеса	160
57	СТРАТЕГІЧНИЙ АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ВИНОРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ Каламан О. Б., к.е.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса	163
58	ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ПРОФЕСІЙНО ВАЖЛИВИХ ЯКОСТЕЙ ПЕРСОНАЛУ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ РОБОТИ ПІДПРИЄМСТВ Козак К.Б., к.е.н, доцент, Мірковець Ю.Л., магістр, ОНАХТ, м. Одеса	166
59	ЛЮДСЬКИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ОСНОВА СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД Козак К.Б., к.е.н, доцент, Мироненко Б.В., магістр, ОНАХТ, м. Одеса	169
60	ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ СИСТЕМИ МОТИВАЦІЇ ЛОГІСТИЧНИХ ПІДРОЗДІЛІВ НА ФІНАНСОВІ ПОКАЗНИКИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА Козак К.Б., к.е.н, доцент, Дроздова Є.А., магістр, ОНАХТ, м. Одеса	172
61	ПАРАДИГМА УПРАВЛІННЯ СТРАТЕГІЧНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА Колеснікова К.С., к.е.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса	174
62	АНАЛІЗ ЗОВНІШНІХ ФАКТОРІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ Коренман Є. М., ст. викладач, ОНАХТ, м. Одеса	176
63	СТАРТЕГІЧНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ РИНКУ М'ЯСА ТА М'ЯСНОЇ ПРОДУКЦІЇ Коренман Є. М., ст. викладач, Русецька А.О., студентка, ОНАХТ, м. Одеса	180
64	РОЗРОБКА СИСТЕМИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА В КРИЗОВИХ УМОВАХ Корсікова Н.М. к.е.н., доцент, Бондаренко А. І, магістр, ОНАХТ, м. Одеса	181
65	ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ Мануїлова К.В., д. н. держ. упр., доцент, Мужайло В. Д., к.е.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса	184
66	ЛОЯЛЬНІСТЬ СПОЖИВАЧІВ ЯК СКЛАДОВА ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ТИМЧАСОВОГО РОЗМІЩЕННЯ Дьяченко Ю.В., к.е.н., доцент, Полоус Д.Т. магістр, ОНАХТ, м. Одеса	186
67	ВИКЛИКИ СУЧАСНОСТІ І УПРАВЛІНСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ. Пурцхванідзе О.В., канд. філос. наук, доцент, Новікова В.С., студентка, ОНАХТ, м. Одеса	189
68	ОРГАНІЧНЕ ВИРОБНИЦТВО В УКРАЇНІ ТА СВІТІ. РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ Ринкова А.А., аспірантка, ОНАХТ, м. Одеса	192
69	ІННОВАЦІЇ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	196